

ת"פ 6221/12/16 - מדינת ישראל נגד ניסים אוחיון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 6221-12-16 ישראל נ' אוחיון
לפני כבוד השופט עמית דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רייזמן

המאשימה

נגד

ניסים אוחיון
ע"י ב"כ עו"ד בקרמן

הנאשם

הכרעת דין

לאחר שבחנתי את הראיות החלטתי לזכות את הנאשם.

כללי:

1. התביעה מייחסת לנאשם עבירה של החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**").

התביעה טוענת כי ביום 9/6/16 סמוך לשעה 12:50 ברח' הגאון אליהו 16 ברמת גן, החזיק הנאשם ברכבו בתא הכפפות בסכין מתקבעת בצבע שחור, וכן החזיק בתא שבדלת ליד הנוסע סכין מתקבעת עם נדן שחור וכן החזיק סכין מתקפלת בעלת קיבוע בצבע כסף בתא קטן בלוח המכוונים.

2. בנוסף לסכינים נמצא ברכב אקדח אוויר ומחסנית לאקדח. המשטרה הגיעה למסקנה כי האקדח והמחסנית הוחזקו כדן ועל כך הוחזרו לנאשם ביום 14/6/16.

3. הנאשם כפר בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

4. רוב העובדות בתיק זה מוסכמות על הצדדים. מוסכם כי ביום האירוע הנאשם נשלח לביתו של מבוטח לטפל בנזילה מצנרת. מוסכם כי הנאשם ירד לרכבו מסוג טנדר כדי לקחת דבר לצורך המשך עבודתו.

5. בשלב זה פגשו בו השוטרים וערכו חיפוש ברכבו. במהלך החיפוש נתפסו הסכינים ואקדח האוויר בתוך הרכב. המחלוקת העיקרית מתמקדת בשאלה האם היה יסוד לחשד שהצדיק את ביצוע החיפוש.

6. מחלוקת נוספת מתייחסת לשאלה האם זכות ההיוועצות של הנאשם עם סגור קוימה הלכה למעשה למרות שהוזכרה באזהרה לפני מתן ההודעה (ת/1) וכן בטופס הודעה על זכויות חשוד בטרם חקירה (ת/2).

פתרון המחלוקת:

7. עד התביעה העיקרי הינו רס"ב ורבולן יוסף שביצע את החיפוש ברכב של הנאשם. רס"ב ורבולן ערך דוח פעולה (ת/5) והעיד בפניי.

8. מדוח הפעולה שערך השוטר עולה כי הוא הגיע למקום יחד עם שותפו ביום 9/6/16 בשעה 12:56. השוטר ציין כי נכנס לתוך שכונת מרום לצורך ביצוע סריקות לאור ריבוי ההתפרצויות שהתרחשו לאחרונה. בהמשך מציין רס"ב ורבולן: **"...הבחננו בצעיר שכאשר הבחין בנו ניגש במהירות אחרי רכב טנדר שחנה בסמוך. ניגשתי אליו על מנת לבדוק זהותו ופשר מעשיו במקום. מייד עם הגיעי הבחנתי כי הצעיר נראה לחוץ מאד וידיו רעדו בחוזקה כאשר מסר לי תעודת הזהות ... כאשר נשאל על פשר מעשיו במקום, הנ"ל מסר 'אני באתי לעבוד בטיפול בנזילות בבניין ממול'...."**

9. השוטר מסר כי נוכח הדברים שציין לעיל החליט לבצע חיפוש על גופו בכליו ובטנדר שעמד בסמוך.

10. בעדותו בפניי חזר רס"ב ורבולן על דברים שכתב בדוח הפעולה שלו. השוטר אישר כי לא ניסה לבדוק את גרסת הנאשם לעניין סיבת הימצאותו במקום ואישר כי לא הבחין בתיק עבודה ליד רכבו של הנאשם.

11. העד אישר כי אינו זוכר שאמר לנאשם כי זכותו לשתוק כששאל אותו על הימצאות הסכינים ברכבו. העד הוסיף כי אינו זוכר שערך חיפוש בביתו של הנאשם באשדוד.

12. בעדותו בפניי מסר הנאשם כי הוא מתקשה בקריאה. לדבריו בטרם חקירתו הוא חתם על מסמך שלא הבין את תוכנו.

הנאשם מסר כי אם היה יודע שהוא יכול להיוועץ בעורך דין היה מבקש לנצל את זכותו.

13. הנאשם מסר עוד כי בתחנה מסרו לו כי אם הוא רוצה להשתחרר באותו יום עליו להסכים לעריכת חיפוש בביתו. הנאשם הסכים ואז הוסע לאשדוד כשהוא נותר כבול ברכב והשוטרים ערכו את החיפוש בביתו.
14. הנאשם טען כי השוטרים התקשרו לפי בקשתו לחברה שהוא עובד בה והודיעו על מעצרו. הנאשם טען כי אחד השוטרים ביקש ממנו להזדהות והשני נכנס לרכב עוד בטרם הספיק להזדהות.
15. מטעם ההגנה העיד מר אביב תיק שמסר כי הנאשם נשלח לביתו על ידי חברת הביטוח לבצע עבודות בעקבות נזילה בצנרת. הנאשם ירד לרכבו להביא דבר מה, העד הבחין בשתי ניידות ובשוטרים שניגשים לנאשם הוא צילם את מה שראה (1/ס).
16. אחיו של הנאשם העיד כי נערך חיפוש בביתם ביום שעצרו את אחיו.

קביעות עובדתיות:

17. הנאשם נמצא במסגרת עבודתו במקום בו שוטרים ביקשו ממנו להזדהות. לא הייתה כל סיבה לנאשם לרעוד בחזקה כפי שציין רס"ב ורבולן.
18. הנאשם מסר פרטים מדויקים לגבי סיבת הימצאותו במקום. פרטים אלה היו ניתנים לבדיקה בלא כל קושי.
19. נוכח התרשמותי מהעדים, אני קובע כי לא היה בסיס לחשד כנגד הנאשם ועל כן החיפוש שנערך היה בלתי חוקי.
20. לאמור לעיל יש להוסיף שמסיבות לא ברורות החיפוש שנערך בביתו של הנאשם לא תועד ודוח החיפוש לא צורף לתיק החקירה.
21. כמו כן מצאתי פגם בכך כי לא ניתן ביטוי בתוכן החקירה להסכמתו של הנחקר לא להיעזר בעורך דין.

המצב המשפטי:

22. מאז פסק דין יששכרוב התקבלה במשפטינו הדוקטרינה של הפסילה הפסיקתית של ראייה בפסקה 76 לפס"ד הנ"ל מציינת כב' הנשיאה בייניש:

"הנחת המוצא בשאלת קיבילותן של ראיות היא זו הנוהגת עמנו מאז ומתמיד, ולפיה ראייה שהיא רלוונטית קבילה במשפט. עם זאת בהתאם לדוקטרינה האמורה לבית המשפט שיקול דעת לפסילת קבילותה של ראייה בפלילים, אם נוכח לדעת כי הראייה הושגה שלא כדין וקבלתה במשפט תיצור פגיעה מהותית בזכותו של הנאשם להליך הוגן שלא בהתאם לגדריה של פסיקת ההגבלה...".

23. בפסק דין בן חיים פיתח בית המשפט העליון את כלל הפסילה האמור וקבע שהוא יחול גם על ראיות חפציות.

24. במקרה זה החיפוש ברכבו של הנאשם נערך בלא כל חשד ממשי, הסברו לעניין החזקת הסכינים ניתן מבלי שהוזהר כדין.

25. נוכח כל האמור לעיל, החלטתי לפסול את הראיות החפציות וכן את הסבר הנאשם לעניין החזקת הסכינים. יש קשר ממשי בין הסבר זה לדבריו של הנאשם בחקירתו בתחנה.

26. לאור כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

27. הסכינים יושמדו.

ניתנה היום, 13/02/2018